

DANAS

SUTRA

Dnevnik u boci

petak, 11. rujna 2009. | broj 2 | godina 3 | besplatni primjerak

informativni list Filmske revije mladeži i Four River Film Festivala

SLUŽBENI POČETAK

Vrppca je prerezana

Protokol je u Zorin domu večeras ostao u drugom planu. Zanemarivo nedolazak ključnih festivalskih ljudi (nadamo se da nedolazak gra-

donačelnika Jelića neće biti opravдан iznenadnim pljuskom ili time da mu pas jede govor), show je počeo Danielinim brzim jezikom koji je rečenice prevodi-

teljice nerijetko ostavljao završene sa tri točkice. Bila je to prva naznaka pravog jesenskog ludila, jer je Danielina profesionalna deformacija očito zbunila i

tehničare pa je umjesto kadrova s prošlogodišnjem revije na platnu zasjao lanjski dobitnik Grand prix, film "A di si ti meni" Bojana Perića. Mali tehnički problemi samo su rasplamsali raspoloženje publike, pa je početak prošlogodišnjeg spota dočekan sa gromoglasnim pljuskom i urikanjem. U pola spota publike je gotovo bila na nogama, a frekvencije izazvane pljeskom prijetile su puknucem lustera u dvorani. Tragedija je ipak izbjegnuta do trenutka kad je Daniela ponovno stupila na pozornicu i javno čestitala Živcu rodendan. Usljedilo je komešanje i smijeh (apsolutno netipično za živahnu filmsku publiku) i svaka je statistika pred nadolazećom bujicom novog druženja postala sporedna. Sosobitim je respektom dočekana predsjednika HFS-a Vera Robić-Škarica, a okove protokola, ionako već prilično narušene, službeno je razbila njihova stvoriteljica - koordinatorica Marija Ratković spontano je pozvala tetu Veru da ostane s njom na pozornici. Unutar protokola ugurala se i deseta godišnjica Videodružine. I dok su se na slideshow vrtile fotografije 10 ljudi koji su prodavali mlijeko da bi kupili prvu kameru, na scenu ih se popelo samo 5. Možda se ostali

još uvijek bave mljekarenjem, a možda su u Hollywoodu. Kaskajući za svojim, već prikazanim filmom, na sceni im se pridružio lanjski pobjednik Bojan Perić i prerezao vrpcu. Niz pehova zaključen je ispadanjem filmske vrpcice Živčeve ruke. Žuto jesensko ludilo službeno je započelo.

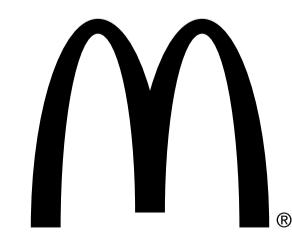
Prema internom proglašu festivalskog Master of Puppetsa, zorindomska tvrdava koristi sve mogućnosti gerila-marketinga. Uzor zorindomskog bedema ozna-

čavaju žute zastavice, a umjesto topovskih kugli dvorištem tvrdave kotrljaju se četiri žute pilates lopte. O razlozima gerila treninga (prošlogodišnji preudobni preveliki

žuti jastuci zamjenjeni su žutim loptama za vježbanje) možemo samo nagadati, ali kao prave gerilice, ništa (čitat: naredbe Masta) nas (vas) ne smije iznenaditi.

priredivači

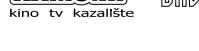
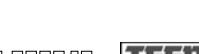
generalni pokrovitelji

Hrvatski audiovizualni centar

Croatian Audiovisual Centre

medijski pokrovitelji

sponzori

DANAS NA PROGRAMU

12.00

ZORIN DOM

Filmski 5+

Duh u močvariredatelj: Branko Ištvančić
(90')

15.30

ZORIN DOM

Natjecateljski program**2. projekcija**

(72')

17.30

ZORIN DOM

Natjecateljski program**3. projekcija**

(70')

19.30

ZORIN DOM

Natjecateljski program**4. projekcija**

(79')

21.30

STAR GRAD DUBOVAC

Dubovac Open Air

Strah(ovi) od tame

režija: grupa autora

(81')

Ovo je film za hrabre. Oni će zasjeti u atrij Starog grada i u mračaci hvatati ruku prvog susjeda u gledalištu. I nadati se da isti nije bio u Španjolskoj u skorije doba (iako španjolski geni ne bi bili od štete) i da mu je druga ruka slobodna. Oni manje hrabri pokrit će objema rukama oči i riješiti sumnje onog hrabrog od maloprije. PS. Molimo potonje da manju ruke s očiju kad se budu spustili sa Starog grada.

23.00

STAR GRAD DUBOVAC

DJ Luka

Upita za hrabre: ne puštajte ruku koju ste primili u strahu/ovima od mirakače, već je povedite na plesni podij. Upita za manje hrabre: možete ostaviti ruke na očima i prepustiti se ritmu glazbe, strah(ove) će poznatim taktovima razbiti DJ Luka.

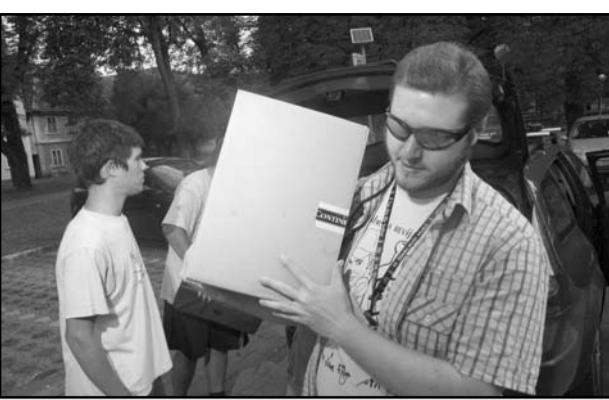
Export-import

Pošto majice? Ima li kakvog Spielberga, a? Skupi ste, može li popust na to? Ne valja ti ova penkala, mogu dobiti dvije za naknadu? Da, kalendare dobijete gratis... uz kupnju veću od 500 kn. Ne, ne može na karticu, ali primamo devize. Dunja-a, ovaj čovjek je tražio plakat na poklon,

dala sam mu bunt... Volonteri peku zanat, Dunja nadzire i računa. Festivalski shop ima gužvu od ranih jutarnjih sati, a roba je prvaklasna. A ako Dunji pokušate napisati pjesmu, kao što su napravili volonteri u ime nepoznatog obožavatelja, moozožda se uspijete i cjenkati...

[druga strana] Dnevnik u boci

TKO RANO RANI. Dvije-tri divovske šalice kave s mljekom, produženi espresso, prskanje hladnom vodom i (rano)jutarnje pripreme mogu započeti. Uhodana mašina borgova i pupetta strateški se rasporedila po Zorin domu, a temperatura je rasla iz trenutka u trenutak.

RAZGOVOR: DIANA NENADIĆ

“Opušteno i ležerno - kako i treba biti!”

Poslje prve festivalske projekcije porazgovarali smo sa članicom ocjenjuvačkog suda, filmskom kritičarkom Dianom Nenadić. Dojmovi su još bili friski, ali nije krila zadovoljstvo videnim...

Krenuviš sa otvorenjem, sve je bilo vrlo opušteno i vrlo ležerno, zahvaljujući organizaciji, zahvaljujući voditeljici, i to je ok za ovaku vrstu festivala.

Što se filmske konkurenциje tiče, čini se da malo mogu odahnuti i autori filmova...

Filmovi su također opušteni, to ne znači da su slampavi, dapače, jako su uredni i jako dobri, za filmove mladeži i više nego što sam očekivala. Moram reći, kako sam iznenadena kvalitetom programa večeras. Filmovi su raznovrsni, vidi se bogatstvo koje donose ljudi iz

različitih zemalja, različitih problema, s različitim pristupima i društvenim problemima, i igrama i fikciji, bilo je ugodno gledati.

Ipak, da se ne pokvarimo...

Što se tiče stvari na kojima bi trebalo poraditi, ne mogu ništa konkretno reći, samo se nadam da će se publika zadržati, jer obično ljudi dodu na otvaranje, a onda su ljeni doći na sve projekcije, a bilo bi dobro da gledaju i ostale, ne samo „probrane“ sa prve projekcije.

Poslije svega, zanima nas da li se u gradu osjeća lijepo kao na reviji...

Karlovac ne pozajem dobro, bila sam jednom, i to vrlo kratko, sutra ću prošetati pa ću ga upoznati bolje, ali kako mi je ugodno.

RAZGOVOR:
VJEKOSLAV ŽIVKOVIĆ

“K'o Benjamin Button”

O šalicama kave, smrtnosti, božićima, i ostalim besmislenim i apsolutno nebitnim i neprikladnim stvarima porazgovarali smo sa Živcem – selektoretom programa, diplomiranim animatorom i jednom od osoba koje čine srž festivala. Posve slučajno, Živac je upravo jučer zagazio u drugu polovicu dvade... pardon, tinejdžerskih godina.

Što je veće od divovske šalice kave?
Što je veće? Pa dvije divovske šalice kave.

Koliko imaš godina?

16

Da li razmišljaš o smrtnosti?
Ne. Pa ja sam svake godine sve mlađi i mlađi, ko Benjamin Button.

Bore te na zabrinjavaju?
Koje bore? Što imam bore? U ogledalu toga nema!

Cime se baviš osim animiranjem?
Festivalom, i ostalim glupostima koje me izluduju.

Da li se ti smatraš odraslim čovjekom? Što znači uopće biti odrasli čovjek?

Da. Biti odrastao čovjek znači osjećati odgovornost za nešto.

Što radiš u slobodno vrijeme?

Igram video igrice.

Smatraš li da je mladež Kinokluba Karlovac perspektivna?

Pa je (lagani smiješak koji se nakon par sekundi pretvara u dug i urnebesni smijeh).

To treba pitati ljude koji više vremena provode s njima, ali oni su više-manje ok.

Danas je 11.9. Što to znači za tebe osobno?
To za mene znači trenutak prije točno 8 godina kada sam došao doma, upadio BBC i video drugi avion kako se zabija u Twinse.

Ima li to nekakav utjecaj na naš Festival?
Na Festival ne, ali ću imati glavobolju.

Može li to utjecati na tvoju objektivnost?

Ne, naručit ću treću divovsku šalicu kave.

Ima li rođendansku želu?

Nemam. Što će mi želja? Imam sve što želim u životu, sve sam postigao, sad mogu umrijet' MLAD.

Oluja stoljeća (ili ne?)

Apokaliptični pljusak netom prije otvaranja u nekoliko minuta pretvorio je prostor oko Zorin doma u sklisku mokru stazu. Kiša je zatekla i goste u Knjižnici za mlade, a poslu su busevi već odavno bili u garaži, gosti su bili primorani okupati se u gradu na četiri rijeke. Stvari nisu stale na tome. Zbog kiše je otkazan i pompozno najavljen koncert punk grupe Štakor ugrizo bebu, ali zbog bijesa publike (i prestanka kiše), punk cirkus ipak je održan u sitne noćne sate u bočnoj dvorani zorindomske tvrđave te je popraćen burnim ovacijama publike.

Kristian Samardžija
1.i 3. epizoda su super, kad Baltazar pomaže pjevačici. I ja bih htio jedan takav stroj kao što ima profesor Baltazar!

Antonio Benić
Bio sam već u kinu i volim gledati filmove, ali već sam pogledao skoro sve epizode Baltazara pa mi je crtič bio malo dosadan.

Kristijan Bradać
Projekcija je bila dosadna jer sam Baltazara pogledao već puno puta i nije mi uopće zanimaljiv.

Matthew Oliviera, New Jersey
(o programu "Srednjoškolci predstavljaju srednjoškolcima")
Vidio sam mnogo filmova ovakvog koncepta, a večeras mi se većina svidjela. Neki imaju srce, a neki dobru priču.

Stjepan Orešković
Već 6 godina snimam filmove, sad sam napokon pozvan. Filmovi su u redu, ali mislim da neki od ovde prikazanih nisu prilagodeni srednjoškolskoj populaciji.

Sanja Cvijanović i Igor Capan (nakon 1. revijske projekcije)
Festival posjećujemo svake godine. Fascinantno je kako se iz gotovo ničega stvorilo nešto veliko, originalna i kreativna ideja, koja služi kao primjer. Filmovi su interesantni, po-djednako kvalitetni svake godine.